

Recurs introdus la 26 februarie 2022 de Georgios Theodorakis și Maria Theodoraki împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera întâi extinsă) din 17 decembrie 2021 în cauza T-495/14, Theodorakis și Theodoraki/Consiliul

(Cauza C-137/22 P)

(2023/C 83/09)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Recurenți: Georgios Theodorakis și Maria Theodoraki (reprezențanți: Vasileios-Spiridon Christianos, Alexandros Politis și Maria-Cristina Vlachou, avocați)

Celelalte părți din procedură: Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană

Prin Ordonanța din 17 ianuarie 2023, Curtea (Camera a șasea) a respins recursul ca vădit nefondat.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Belgia) la 9 noiembrie 2022 – RTL Belgium SA și RTL BELUX SA & Cie SECS /Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA)

(Cauza C-691/22)

(2023/C 83/10)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamante: RTL Belgium SA, RTL BELUX SA & Cie SECS

Pârât: Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA)

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 1 alineatul (1) literele (c)-(f) și articolele 2, 3 și 4 din Directiva 2010/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 martie 2010 privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale, citite în lumina obiectivului de a evita o situație de dublă competență exprimată în considerentele (34) și (35) ale acestei directive, precum și articolul 4 alineatul (3) TUE și articolul 49 TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun ca o autoritate de reglementare, care apreciază că statul membru sub jurisdicția căruia se află este cel în care este stabilită persoana care ar trebui considerată furnizorul de servicii mass-media, să aplice o sancțiune persoanei respective atunci când un prim stat membru s-a considerat deja competent în privința acestui serviciu mass-media audiovizual, căruia i-a acordat o concesiune?
- 2) Principiul cooperării loiale, garantat la articolul 4 alineatul (3) TUE (fostul articol 10 TCE), trebuie interpretat în sensul că impune statului membru care intenționează să își exercite competența în privința acestui serviciu, în condițiile în care un prim stat membru o exercită deja, obligația de a solicita primului stat membru să retragă concesiunea referitoare la acest serviciu mass-media audiovizual pe care a acordat-o și, în cazul unui refuz din partea acestuia, să sesizeze Curtea de Justiție a Uniunii Europene solicitând Comisiei Europene să introducă o acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor împotriva primului stat membru (articolul 258 TFUE) sau să introducă el însuși o acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor (articolul 259 TFUE) și să se abțină de la orice act material sau juridic care exprimă pretenția sa de competență în privința acestui serviciu, cu excepția cazului în care și până în momentul când Curtea de Justiție a Uniunii Europene îi dă câștig de cauză?

- 3) Același principiu implică în mod necesar că statul membru care ar dori să își exercite competența în privința unui serviciu mass-media audiovizual, în condițiile în care un prim stat membru o exercită deja, ar trebui, înainte de a îndeplini orice act material sau juridic care exprimă pretenția sa de competență în privința acestui serviciu și independent de inițierea procedurilor vizate în întrebarea 2,
- a) să consulte primul stat membru pentru a ajunge, dacă este posibil, la o soluție comună și/sau
 - b) să solicite ca problema să fie înaintată comitetului de contact instituit prin articolul 29 din Directiva 2010/13/UE, citată anterior și/sau
 - c) să solicite avizul Comisiei Europene și/sau
 - d) să invite primul stat membru, care a acordat o concesiune referitoare la acest serviciu mass-media audiovizual, să o retragă și, în caz de refuz, să utilizeze procedurile jurisdicționale disponibile și efective în acest prim stat membru pentru a contesta respectivul refuz de a retrace concesiunea?
- 4) Răspunsul care trebuie dat la a doua și la a treia întrebare este influențat de faptul că autoritatea de reglementare în domeniul audiovizualului dispune de personalitate juridică distinctă și de mijloace de acțiune distincte de statul membru sub a cărui jurisdicție se află?
- 5) În situația în care un serviciu mass-media audiovizual face obiectul unei concesiuni acordate de un prim stat membru, articolul 344 TFUE coroborat cu articolul 4 alineatul (3) TUE și cu Directiva 2010/13/UE citată anterior interzice unei instanțe naționale dintr-un al doilea stat membru să statueze că autoritatea de reglementare din acest al doilea stat membru s-a considerat în mod întemeiat competentă să controleze acest serviciu, dat fiind că, procedând astfel, instanța respectivă ar statua implicit că primul stat membru a interpretat în mod eronat competența sa și ar pronunța în mod indirect o hotărâre cu privire la un litigiu între două state membre referitor la interpretarea și/sau la aplicarea dreptului european? Într-o asemenea situație, instanța națională din acest al doilea stat membru ar trebui să se limiteze la anularea deciziei autorității de reglementare menționate pentru motivul că serviciul mass-media audiovizual în discuție a făcut deja obiectul unei concesiuni acordate de un prim stat membru?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Belgia) la 9 noiembrie 2022 – RTL Belgium SA și RTL BELUX SA & Cie SECS /Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA)

(Cauza C-692/22)

(2023/C 83/11)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamante: RTL Belgium SA, RTL BELUX SA & Cie SECS

Pârât: Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA)

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 1 alineatul (1) literele (c)-(f) și articolele 2, 3 și 4 din Directiva 2010/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 martie 2010 privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale, citite în lumina obiectivului de a evita o situație de dublă competență exprimată în considerentele (34) și (35) ale acestei directive, precum și articolul 4 alineatul (3) TUE și articolul 49 TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun ca o autoritate de reglementare, care apreciază că statul membru sub jurisdicția căruia se află este cel în care este stabilită persoana care ar trebui considerată furnizorul de servicii mass-media, să aplice o sancțiune persoanei respective atunci când un prim stat membru s-a considerat deja competent în privința acestui serviciu mass-media audiovizual, căruia i-a acordat o concesiune?